

ROMÂNIA

**CURTEA DE APEL PITEŞTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

DOSAR NR. 2009 DECIZIE NR. R-CONT

Şedinţă publică din 26 mai 2010

Curtea compusă din:

Președinte: , judecător
 , judecător
 , judecător
 , greffier

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului declarat de intimata

, cu sediul în Craiova, str. nr. Județul Dolj, în nume propriu, în numele și pentru AUTORITATEA NATIONALA A VAMILOR, cu sediul în București, str. Matei Millo nr.13, sector 1, precum și în numele și pentru PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE VÂLCEA, cu sediul în Rm.Vâlcea, str. Ion Referendaru nr.10, împotriva sentinței nr. din 19 ianuarie 2010, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, Secția comercială și contencios administrativ fiscal, în dosarul nr. 2481/90/2009, intimat fiind contestatorul

, cu sediul în str. nr.1, județul Vâlcea și intimata ANAF-DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE VÂLCEA, cu sediul în Rm.Vâlcea, str.G-ral Magheru nr.17.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura este legal îndeplinită.

Recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru.

Dezbaterile asupra recursului au avut loc în ședință publică din 19 mai 2010, fiind consemnate în încheierea de la aceea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Pronunțarea asupra recursului s-a amânat pentru astăzi, 26 mai 2010, când în urma celerării, s-a pronunțat următoarea soluție.

C U R T E A :

Asupra recursului de față:

Prin cererea înregistrată la data de 2009, sub nr. 2009, reclamantul Grupul Școlar - DGFP Vâlcea și ANAF Autoritatea Națională a Vămilor - Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Vâlcea, pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei de impunere din 29.12.2008 și a deciziei nr. din 11.03.2009.

În motivarea contestației s-a precizat că, potrivit art. 201 alin.1 lit. K din Legea nr. 571/2003, sunt scutite de la plata accizelor, produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzirea instituțiilor de învățământ. Indiferent de modalitatea de

iziționare a combustibilului, petenta nu datora accize către bugetul de stat, obligarea la plata acestora fiind nelegală.

Petenta a formulat două cereri de restituire a accizelor, ce au format obiectul verificării organelor fiscale din cadrul AFP Horezu, care au propus restituirea zelor achitate, în sumă totală de lei. Ulterior, s-au emis decizii de restituire cu suma respectivă, constatăndu-se că petenta are drept de restituire.

La data de 29.12.2008, pârâta DJAOV Vâlcea a întocmit un raport de recie fiscală, în baza căruia a fost emisă decizia de impunere, petenta fiind obligată la a sumei totale de lei.

S-a susținut de către reclamantă că deciziile, prin care s-a dispus restituirea lei, reprezintă acte administrativ - fiscale care, intrate în circuitul civil, și-au produs te și nu mai pot fi revocate de autoritățile emitente, constatarea nulității sau anularea tora putând fi dispusă numai de instanța judecătorească.

Reclamanta a mai precizat că, a formulat cerere pentru anul 2007, în ceea ce privește neemiterea autorizației utilizator final, care a fost eliberată la aproape un an de la vîrtej. Prin urmare, pârâta se află în culpă în ceea ce privește neemiterea autorizației utilizator final.

Reclamanta a formulat și cerere de suspendare a actelor contestate, la a i judecată a renunțat ulterior.

Prin sentința nr. nr. /CAF din 19 ianuarie 2010, pronunțată deunalul Vâlcea – Secția comercială și de contencios administrativ fiscal a admis estia formulată de către contestatoarea Grupul Școlar Constantin Brâncoveanu, în radicitoriu cu intimata ANAF – Direcția Generală A Finanțelor Publice Vâlcea și AF Autoritatea Națională A Vănilor - Direcția Județeană Pentru Accize și rațiuni Vamale Vâlcea și a anulat actele contestate, respectiv, decizia de impunere nd obligații suplimentare de plată din 29.12.2008 emisă de ANAF – Autoritatea onală a Vănilor – Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Vâlcea și ia nr. , emisă de ANAF – DGFP VÂLCEA.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut următoarele:

Prin decizia de impunere nr. /29.12.2008, emisă de pârâta s-au stabilit ucinia reclamantului obligații fiscale suplimentare de plată, în valoare totală de 5 lei, reprezentând accize și majorări.

S-a reținut că reclamantul a beneficiat de restituirea accizelor plătite prin larea de scutire indirectă, pentru suma de lei, în condiții în care nu putea ficia de o astfel de scutire pentru achizițiile de combustibil tip „motorină EURO II 4”, utilizat pentru încălzirea spațiilor aferente unității de învățământ, datorită lui că unitatea s-a aprovizionat de la societăți autorizate ca antrepozite fiscale.

Împotriva acestei decizii, reclamantul a formulat contestație, respinsă prin ia nr.24 din 11.03.2009, cu acceași motivare.

Art 201 alin.1 lit. K din Codul fiscal prevede că este scutit de la plata orice produs energetic achiziționat direct de la operatori economici ecători, importatori sau distribuitor utilizat drept combustibil pentru încălzirea elor, sanatoriilor, azilurilor de bătrâni, orfelinatelor și altor instituții de asistență, instituțiilor de învățământ și lăcașurilor de cult, iar la alin. 2 se prevede că ditatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin.1 vor fi reglementate norme.

Potrivit acestui text de lege, reclamantul este scutit de la plata accizelor, unitate de învățământ, aprovizionările cu combustibil făcându-se pentru încălzit în

anul 2007. Normele de aplicare a Codului Fiscal în ceea ce privește art. 201 alin.1 lit. J prevăd modalitatea de acordare a scutirii directă sau indirectă. Reclamantul a plătit anul 2007 accize în valoare de _____ lei, pentru care i s-a admis cererea de restituire.

Instanța de fond a reținut că, organul de control, în mod nelegal, a stabilit obligații de plată în sarcina reclamantului, motivat să fiind pur formală, pentru că reclamantul era scutit în mod legal de astfel de plăți, avea calitatea de utilizator final chiar dacă nu definea o astfel de autorizație, dreptul său la restituire nefiind condiționat cu existența unei astfel de autorizații, a folosit combustibil pentru încălzit, etc. Indiferent cu sursa de aprovizionare, reclamantul era scutit de plata accizelor, numai modalitatea de scutire diferă (directă sau indirectă).

Instanța a reținut că, față de situația de fapt, reclamantul se încadra în modalitatea de scutire directă, deci furnizorul nu trebuia să includă în facturi valoarea accizelor.

Cu toate acestea, reclamantul în anul 2007, în condițiile în care era scutit, plătit cu titlu de accize suma de _____ lei, pe care organul fiscal a restituit-o în mod legal, fiind aplicabile prevederile art. 117 alin.1 lit. d Cod procedură fiscală.

În consecință, s-a admis contestația și s-au anulat actele contestate.

Împotriva sentinței tribunalului, în termen legal, a formulat recurs Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Craiova, în nume propriu, în numele și pentru Autoritatea Națională a Vămilor, precum și în numele și pentru Direcției Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Vâlcea.

Recursul a fost motivat în drept pe disp. art.304 pct.5 Cod procedură civilă și art.304¹ Cod procedură civilă, dar după modul cum a fost formulat, poate fi încadrat în disp. art.304 pct. 7 și 9 Cod procedură civilă, susținându-se că hotărârea atacată nu cuprinde motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, fiind dată cu aplicarea greșită a legii.

Recurenta critică soluția primei instanțe, în primul rând, pentru că a fost dată cu încălcarea formelor de procedură prevăzute sub sancțiunea nulității de art.10 alin.2 Cod procedură civilă. Sustine că, s-a trecut la soluționarea cauzei, fără ca ANV prin DGAOV Craiova, precum și DGAOV Vâlcea, să fie concepțate în calitate de părăte, încălcându-se, în același timp, dreptul fundamental de apărare al părătelor.

Pe fond, recurenta susține că, în mod greșit, a fost admisă contestația reclamantului de către prima instanță, deși, organele de inspecție fiscală din cadrul DGAOV Vâlcea au procedat corect la emiterea deciziei de impunere, stabilind că necuvenite sume de restituire, fără a fi respectate condițiile de acordare a scutirii indirecte prin restituire, prevăzute prin OMFP nr.420/2007.

Recursul nu este fondat.

În ceea ce privește neconceptarea ANAF – DGAOV Vâlcea, precum și încălcarea dreptului la apărare al părătelor, susținerea nu poate fi primită, deoarece în cauză a fost citată ANAF, prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea, emitentul deciziei nr. _____ care a reprezentat toate părătele.

Pe fond, în mod legal, prin hotărârea atacată, prima instanță a admis contestația formulată de reclamant și a anulat actele fiscale contestate, reținând că reclamantul era scutit de la plata accizelor, organul fiscal restituind corect suma plătită de acesta cu titlu de accize.

Potrivit disp. art.201 alin.1 litera k din Codul fiscal (dispoziții în vigoare la data formulării cererii de restituire), orice produs energetic achiziționat direct de operatori economici producători, importatori sau distribuitori, utilizat drept combustibil

atru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilurilor de bătrâni, orfelinatelor și altor instituții de asistență socială, instituțiilor de învățământ și lăcașurilor de cult, este scutit de plata accizelor.

În speță, așa cum corect a reținut prima instanță, organul de control, înd nelegal, a stabilit obligații de plată în sarcina reclamantului, deși acesta era scutit de fel de plăți, având calitatea de utilizator final, chiar dacă nu definea o astfel de orizație, dreptul său la restituire nefiind condiționat de existența autorizațieipective, folosind combustibilul pentru încălzit; indiferent de sursa de aprovizionare, clamantul era scutit de plata accizelor, numai modalitatea de scutire diferență, directă sau irectă; reclamantul se încadra la modalitatea de scutire directă, deci furnizorul nu șua să includă în facturi valoarea accizelor; în anul 2007, în condițiile în care clamantul era scutit, a plătit cu titlu de accize suma de lei, pe care organul fiscal constituise în mod legal, fiind aplicabile prevederile art. 117 alin.1 lit. d Cod procedură ală.

Față de aceste considerente, urmează ca în baza art.312 alin.1 Cod cedură civilă, să se respingă recursul, ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de

CRAIOVA, cu sediul în Craiova,

Caracal , județul Dolj, în nume propriu, în numele și pentru **TORITATEA NATIONALĂ A VAMILOR**, cu sediul în București, str. Matei Ia nr.13, sector 1, precum și în numele și pentru **DIRECȚIA JUDEȚEANĂ NTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE VÂLCEA**, cu sediul în Rm. tea, str. Ion Referendaru nr.10, împotriva sentinței nr din 19 ianuarie 2010, nunsătă de Tribunalul Vâlcea, Secția comercială și contencios administrativ fiscal, în arul nr. , intimată fiind contestatorul **INSTANTIN BRÂNCOVEANU**, cu sediul în , str. nr.1, județul cea și intimata **ANAF-DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE LCEA**, cu sediul în Rm. Vâlcea, str. G-ral Magheru nr.17.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 26 mai 2010, la Curtea de Apel Pitești, la comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Δ 24/ 2009